Verordening werk en inkomen gemeente Peel en Maas

DE RAAD VAN DE GEMEENTE PEEL EN MAAS

Gelet op het voorstel van burgemeester en wethouders nr. 45-14

Gelet op het bepaalde in artikel 147 en 149 van de Gemeentewet.

Gelet op het bepaalde in artikel 8, 8a, 8b en 8d Participatiewet, artikel 35 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

Gehoord de beraadslagingen.

BESLUIT
Vast te stellen de volgende verordening:
Werk en Inkomen gemeente Peel en Maas

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Definities

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. belanghebbende: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken als bedoeld in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht.
   b. college : college van burgemeester en wethouders van de gemeente Peel en Maas;
   c. doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet, personen met een uitkering op grond van de IOAW of IOAZ en personen als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Participatiewet;
   d. doorstroompunt: het regionaal doorstroompunt als bedoeld in artikel 1.1.1 van de WEB, gericht op de overgang van school naar duurzaam werk;
   e. IOAW : Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
   f. IOAZ : Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
   g. inkomen: het totale inkomen zoals bedoeld in artikel 32 van de wet;
   h. intermediaire activiteit: noodzakelijke persoonlijke ondersteuning voor een persoon met een motorische beperking, zodat deze werkzaamheden kan verrichten gericht op arbeidsinschakeling;
   i. interne werkbegeleiding: dagelijkse begeleiding op de werkvloer door een collega, wanneer een werknemer zonder deze begeleiding zijn werkzaamheden niet kan uitvoeren en de begeleiding verder gaat dan de gebruikelijke begeleiding op de werkplek;
   j. jongere : een persoon jonger dan 27 jaar als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de wet;
   k. LKS : de loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de wet;
   l. loonwaarde: het percentage als bedoeld in artikel 6 onderdeel g van de wet;
   m. maatregel: het verlagen van een uitkering omdat een wettelijke verplichting niet of onvoldoende is nagekomen of omdat sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid;
   n. maatschappelijke participatie: deelname, naar vermogen, aan activiteiten die bijdragen aan betrokkenheid bij de samenleving buiten betaald werk, zoals bedoeld in artikel 9, achtste lid, van de wet;
   o. onbeloonde additionele werkzaamheden: werkzaamheden die iemand met behoud van bijstand uitvoert om werkervaring en werknemersvaardigheden op te doen. De werkzaamheden zijn aanvullend op het gewone werk, vervangen geen betaalde baan en leiden niet tot verdringing op de arbeidsmarkt;
   p. overige voorzieningen: voorzieningen als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onder f, van de wet;
   q. peildatum: de datum waarop een aanvraag om individuele inkomenstoeslag wordt ingediend;

r. persoon: de persoon die in behoort tot:
   a. de re-integratiedoelgroep: een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet, waaronder een persoon als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van die wet.
   b. de doelgroep met recht op algemene bijstand: een persoon die voldoet aan artikel 11 van de Participatiewet en op wie geen uitsluitingsgrond van artikel 13 van de wet van toepassing is. Deze persoon wordt ook belanghebbende genoemd.
   c. de doelgroep voor een individuele inkomenstoeslag: een persoon die voldoet aan de voorwaarden van artikel 36, eerste en tweede lid, van de wet. Deze persoon wordt ook belanghebbende genoemd.

s. persoonlijke ondersteuning bij werk: ondersteuning als bedoeld in artikel 10, eerste en derde lid, van de wet en begeleiding op de werkplek als bedoeld in artikel 10da van de wet;
t. referteperiode: een aaneengesloten periode van 36 volledige kalendermaanden direct voorafgaand aan de peildatum;
u. re-integratievoorziening: een voorziening als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de wet, gericht op arbeidsinschakeling;
v. startkwalificatie: een diploma als bedoeld in artikel 1a van de Leerplichtwet 1969;
w. tekortschietend besef van verantwoordelijkheid: onvoldoende verantwoordelijkheid nemen voor de eigen bestaansvoorziening als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Wet;
x. uitkering: bijstand op grond van de wet of een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ;
y. UWV : Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen;
z. Voorzieningen: instrumenten en ondersteunende maatregelen als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de Participatiewet, die het college inzet ter ondersteuning bij arbeidsinschakeling;
aa. WEB : Wet educatie en beroepsonderwijs;
bb. wet : Participatiewet.

2. Voor zover in deze verordening niet anders is bepaald, hebben begrippen dezelfde betekenis als in de Participatiewet, IOAW, IOAZ, WEB, Wet handhaving sociale zekerheid, Algemene wet bestuursrecht en de daarop gebaseerde wet- en regelgeving.

Artikel 1.2 Doelstelling

1. Deze verordening geeft het college de kaders voor de uitvoering van zijn taken op het gebied van arbeidsinschakeling, maatschappelijke participatie, inkomensondersteuning, handhaving en betrokkenheid van personen. Deze taken vloeien voort uit de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de WEB voor het onderdeel ‘van school naar duurzaam werk’, de Wet handhaving sociale zekerheid en andere relevante wet- en regelgeving.
2. De verordening heeft als doel:
   a. de bestaanszekerheid te versterken van personen die ondersteuning ontvangen op grond van de wet;
   b. personen te ondersteunen bij hun deelname aan de samenleving, passend bij hun mogelijkheden en omstandigheden;
   c. te zorgen voor een toegankelijk, begrijpelijk en samenhangend kader voor personen, uitvoerders en volksvertegenwoordigers.

Artikel 1.3 Leidende beginselen

1. Het college handelt bij de uitvoering van deze verordening volgens de volgende leidende beginselen:
   a. vertrouwen als uitgangspunt: de inwoner wordt benaderd als iemand die wil meedoen en handelt vanuit goede bedoelingen;
   b. maatwerk: ondersteuning en verplichtingen worden afgestemd op de persoonlijke situatie, mogelijkheden en behoeften van de inwoner;
   c. evenredigheid: maatregelen en verplichtingen staan in een redelijke verhouding tot de situatie en het gedrag van de inwoner;
   d. regie bij de inwoner: als dat mogelijk is, bepaalt de inwoner zelf hoe hij werkt aan werk of participatie. Het college ondersteunt en faciliteert daarbij;

e. menselijke maat: het college houdt bij iedere beslissing rekening met de persoonlijke omstandigheden van de inwoner en met de gevolgen van die beslissing voor de inwoner en de personen met wie hij een gezamenlijk huishouden vormt;
f. integrale ondersteuning: het college kijkt bij de beoordeling niet alleen naar één leefgebied, maar betrekt ook andere relevante levensdomeinen. Waar nodig wordt ondersteuning afgestemd met hulpverlening vanuit andere domeinen.

2. Het college houdt bij de voorbereiding, uitvoering en motivering van besluiten rekening met de in het eerste lid genoemde beginselen, voor zover deze van belang zijn voor het betreffende besluit.

Hoofdstuk 2 Kaders voor ondersteuning

Artikel 2.1 Opdracht aan het college en evenwichtige verdeling van voorzieningen

1. Het college biedt aan personen die behoren tot de doelgroep ondersteuning bij arbeidsinschakeling zoals bedoeld in hoofdstuk 3. Als arbeidsinschakeling op korte termijn niet mogelijk is, biedt het college ondersteuning gericht op maatschappelijke participatie zoals bedoeld in hoofdstuk 4.
2. Het college stemt de aard, inhoud en intensiteit van de ondersteuning af op de persoonlijke situatie, mogelijkheden en ontwikkelkansen van de inwoner. Daarbij betrekt het college in ieder geval:
   a. de afstand tot de arbeidsmarkt en de mogelijkheden om aan het werk te gaan;
   b. de wensen, motivatie en persoonlijke doelen van de inwoner;
   c. belemmeringen op andere leefgebieden die deelname aan de samenleving of arbeidsinschakeling kunnen beperken;
   d. het vermogen van de inwoner om kennis, vaardigheden en zelfredzaamheid in zijn persoonlijke situatie om te zetten in concreet handelen en dit ook vol te houden (doenvermogen);
   e. de mogelijkheden voor duurzame maatschappelijke participatie of arbeidsinschakeling; en
   f. omstandigheden en functionele beperkingen van de inwoner, waaronder de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of beschut werk.
3. Bij de toepassing van dit artikel houdt het college rekening met zorgtaken van de inwoner. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a. de verzorging en opvang van ten laste komende kinderen tot vijf jaar; en
   b. het verrichten van noodzakelijke mantelzorg.
4. Het college zorgt voor een evenwichtige verdeling van de voorzieningen die op grond van deze verordening beschikbaar zijn. Daarbij houdt het college rekening met de verschillende ondersteuningsbehoeften van personen en hun afstand tot de arbeidsmarkt.

Artikel 2.2 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Het college kan een voorziening weigeren als:
   a. de persoon voor wie de voorziening wordt aangevraagd niet tot de doelgroep behoort;
   b. de persoon onvoldoende meewerkt aan het onderzoek dat nodig is om te beoordelen of hij recht heeft op de voorziening;
   c. de persoon gebruik kan maken van een voorziening op grond van een andere wettelijke regeling die als voorliggende voorziening geldt;
   d. de voorziening naar het oordeel van het college onvoldoende bijdraagt aan arbeidsinschakeling;
   e. niet wordt voldaan aan de voorwaarden die in deze verordening zijn gesteld om voor de voorziening in aanmerking te komen.
2. Het college kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die gebruikmaakt van de voorziening zijn verplichtingen op grond van de artikelen 9 en 17 van de Participatiewet, de artikelen 13 en 37 van de IOAW of de artikelen 13 en 37 van de IOAZ niet nakomt;
   b. de persoon niet langer tot de doelgroep behoort;
   c. de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt zonder gebruik te maken van een voorziening als bedoeld in deze verordening, tenzij het gaat om een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van de wet;
   d. de voorziening naar het oordeel van het college niet langer passend is voor de persoon die hiervan gebruikmaakt;

e. de voorziening naar het oordeel van het college niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
f. de persoon niet op de juiste wijze gebruikmaakt van de aangeboden voorziening;
g. de persoon niet langer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening zijn gesteld om voor de voorziening in aanmerking te komen.

3. Het college biedt de goedkoopst passende voorziening aan. Bij een materiële voorziening hanteert het college, voor zover mogelijk, de actuele NIBUD-prijslijst als richtprijs. Het college beoordeelt steeds of deze richtprijs in het individuele geval toereikend is.
Daarbij houdt het college rekening met andere beschikbare voorzieningen binnen het sociaal domein en met voorzieningen op grond van andere wettelijke regelingen. Als dat nodig is, stemt het college de ondersteuning intern af, zodat deze zo goed mogelijk bijdraagt aan een integrale aanpak. De afstemming wordt vastgelegd in het plan van aanpak, bedoeld in artikel 44a van de wet.

Artikel 2.3 Integrale ondersteuning

Het college zorgt voor een integrale aanpak bij personen die ondersteuning ontvangen op grond van deze verordening. Als dat nodig is, stemt het college deze ondersteuning af met dienstverlening op grond van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening en andere relevante wettelijke regelingen.

Hoofdstuk 3 Ondersteuning bij arbeidsinschakeling

Artikel 3.1 Soorten re-integratievoorzieningen

1. Het college kan de volgende re-integratievoorzieningen inzetten:
a. werkervaringsplaats en ontwikkelplek;
b. werkstage;
c. scholing;
d. participatieplaats;
e. ondersteuning bij leer-werktraject;
f. persoonlijke ondersteuning bij werk
g. opstapsubsidie;
h. proefplaats;
i. vergoeding van de kosten van vervoer naar een voorziening of werkplek;
j. intermediaire activiteit;
k. meeneembare voorziening;
l. werkplekaanpassing;
m. ondersteuning bij de taaleis;
n. participatievoorziening beschut werk als bedoeld in hoofdstuk 5 van deze verordening;
o. loonkostensubsidie als bedoeld in hoofdstuk 6 van deze verordening.
p. andere door het college noodzakelijk geachte voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling of voorbereiding daarop.
2. Het college kan voorzieningen combineren als dat de arbeidsinschakeling bevordert.

Artikel 3.2 Werkervaringsplaats en ontwikkelplek

1. Het college kan belanghebbende een werkervaringsplaats of ontwikkelplek aanbieden.
2. Een werkervaringsplaats is bedoeld om werkervaring op te doen of bestaande werkervaring te actualiseren. Een ontwikkelplek is bedoeld om vaardigheden en competenties te versterken die de kans op regulier werk of maatschappelijke participatie vergroten.
3. Een werkervaringsplaats of ontwikkelplek wordt voor maximaal twaalf maanden aangeboden.
4. Het college sluit een schriftelijke overeenkomst voor de werkervaringsplaats of ontwikkelplek met de persoon en de aanbieder van de werkervaringsplaats of ontwikkelplek.
5. Het college legt de toekenning van een werkervaringsplaats- of ontwikkelplek vast in een beschikking. De beschikking vermeldt in ieder geval:
a. het doel van de werkstage of ontwikkelplek;
b. de duur, aantal uren per week, werktijden en ingangsdatum;
c. de plaats waar de werkzaamheden worden verricht en de aard van de werkzaamheden;
d. de manier waarop begeleiding wordt geboden; en
e. de verplichtingen die voor de persoon aan de werkervaringsplaats- of ontwikkelplek zijn verbonden.

De schriftelijke overeenkomst, bedoeld in het vierde lid, wordt als bijlage bij de beschikking

gevoegd en maakt daarvan onderdeel uit.

6. Het college vergoedt de aantoonbare noodzakelijke kosten die rechtstreeks samenhangen met de werkervaringsplaats of ontwikkelplek.

Artikel 3.3 Werkstage

1. Het college kan belanghebbende een werkstage gericht op arbeidsinschakeling aanbieden als deze:
   a. tot de doelgroep behoort; en
   b. nog weinig of geen werkervaring heeft opgedaan of door langdurige werkloosheid een afstand tot de arbeidsmarkt heeft.
2. Het doel van een werkstage is het opdoen van werkervaring of het leren functioneren binnen een arbeidsrelatie.
3. Een werkstage duurt maximaal drie maanden. Het college kan de werkstage één keer verlengen met maximaal drie maanden als dit aantoonbaar bijdraagt aan arbeidsinschakeling.
4. Het college biedt een werkstage alleen aan als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet op een ongewenste manier worden beïnvloed en geen verdringing op de arbeidsmarkt plaatsvindt.
5. Het college sluit voor de werkstage een schriftelijke werkstage-overeenkomst met de persoon en de aanbieder van de werkstage.
6. Het college legt de toekenning van een werkstage vast in een beschikking. De beschikking vermeldt in ieder geval:
   a. het doel van de werkstage;
   b. de duur, aantal uren per week en ingangsdatum;
   c. de plaats waar de werkzaamheden worden verricht en de aard van de werkzaamheden;
   d. de wijze waarop begeleiding wordt geboden;
   e. de verplichtingen die voor de persoon aan de werkstage zijn verbonden.
   De schriftelijke overeenkomst, bedoeld in het vijfde lid, wordt als bijlage bij de beschikking gevoegd en maakt daarvan onderdeel uit.
7. Aan een werkstage is geen recht op loon verbonden.

Artikel 3.4 Scholing

1. Het college kan een persoon die tot de doelgroep behoort een scholingstraject aanbieden als dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is voor arbeidsinschakeling of maatschappelijke participatie.
2. Scholing of onderwijs dat door het Rijk wordt bekostigd, komt niet in aanmerking voor vergoeding of financiering op grond van deze verordening. Dit geldt in ieder geval voor scholing of onderwijs op grond van de Wet studiefinanciering 2000, de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en de Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB).
3. Het college kan een taaltraject aanbieden als de inwoner de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst en dit een belemmering vormt voor arbeidsinschakeling of maatschappelijke participatie.

Artikel 3.5 Participatieplaats

1. Het college kan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand, overeenkomstig artikel 10a van de wet, onbeloonde additionele werkzaamheden laten verrichten.
2. Het college zorgt ervoor dat de additionele werkzaamheden worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst. Deze overeenkomst wordt ondertekend door het college, de werkgever en de persoon die de werkzaamheden gaat verrichten.
3. De premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de wet, wordt verstrekt indien de belanghebbende gedurende zes maanden additionele werkzaamheden als bedoeld in dat artikel heeft verricht én naar het oordeel van het college in die periode voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn kans op inschakeling in het arbeidsproces. De premie bedraagt € 100 per maand en wordt eenmaal per zes maanden verstrekt.

Artikel 3.6 Ondersteuning bij een leer-werktraject

Het college kan, met toepassing van artikel 7a, derde lid, van de Participatiewet, ondersteuning bieden aan een persoon zonder startkwalificatie als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van die wet. Deze ondersteuning wordt geboden voor zover dat nodig is om een leer-werktraject te kunnen volgen.

Artikel 3.7 Persoonlijke ondersteuning bij werk

1. Het college kan aan een persoon die tot de doelgroep behoort persoonlijke ondersteuning bij werk aanbieden in de vorm van begeleiding, als deze persoon zonder die ondersteuning niet in staat is de opgedragen werkzaamheden uit te voeren.
2. Persoonlijke ondersteuning kan worden geboden in een van de volgende vormen:
   a. ondersteuning in natura door een door het college aangewezen jobcoach;
   b. persoonsgebonden subsidie waarmee de inwoner of de werkgever zelf een jobcoach organiseert;
   c. een subsidie aan de werkgever voor het organiseren van interne persoonlijke ondersteuning.
3. Persoonlijke ondersteuning bij werk kan worden aangeboden aan een inwoner die ten minste achttien jaar oud is of die voortgezet speciaal onderwijs (VSO) of praktijkonderwijs (PRO) heeft gevolgd.
4. De persoonlijke ondersteuning wordt afgebouwd naarmate de inwoner de werkzaamheden zelfstandiger kan uitvoeren. Het college kan hierover nadere regels stellen in beleidsregels, waaronder regels over de duur, de intensiteit en de afbouw van de ondersteuning.

Artikel 3.7a Aanvraagprocedure persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen

1. Een aanvraag voor persoonlijke ondersteuning bij werk of een andere voorziening kan worden ingediend door de persoon zelf of door zijn werkgever. Het college kan hiervoor een aanvraagformulier vaststellen.
2. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag.
3. Het college onderzoekt zo snel mogelijk, maar uiterlijk binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag, de mogelijkheden en ondersteuningsbehoefte van de persoon.
4. Als dit nodig is voor de beoordeling van de aanvraag, kan het college een onafhankelijk deskundige om advies vragen.
5. Het college bepaalt, na overleg met de persoon en, als dat van toepassing is, met de werkgever, welke ondersteuning of voorziening het beste kan bijdragen aan arbeidsinschakeling.
6. Het college onderzoekt, als dit nodig is en passend bij de omstandigheden van de persoon, de mogelijkheden om samen te werken met andere partijen. Hierbij kan het onder andere gaan om organisaties op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, schuldhulpverlening, welzijn en wonen. Het doel hiervan is om te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde integrale dienstverlening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onderdeel g, onder 1, van de wet, of op de wijze van voortgezette persoonlijke ondersteuning als bedoeld in artikel 8a, tweede lid, onderdeel g, onder 2, van de wet.

Artikel 3.7b Kwaliteitseisen Jobcoach

Het college kan beleidsregels vaststellen met kwaliteitseisen waaraan een jobcoach als bedoeld in artikel 3.7, tweede lid, van deze verordening moet voldoen.

Artikel 3.7c Interne werkbegeleiding

1. Als een persoon uit de doelgroep bij de uitvoering van zijn werkzaamheden is aangewezen op begeleiding die aanzienlijk verder gaat dan de gebruikelijke begeleiding door de werkgever of collega's, kan het college aan de werkgever een subsidie verstrekken voor de aantoonbare meerkosten van deze interne werkbegeleiding.
2. Het college kan ambtshalve of op aanvraag aan de werkgever een training aanbieden voor één of meer medewerkers. Deze training is bedoeld om medewerkers in staat te stellen interne werkbegeleiding te bieden aan personen die tot de doelgroep behoren.

Artikel 3.8 Opstapsubsidie

1. Naast de situaties als bedoeld in de artikelen 10c en 10d van de wet kan het college aan een werkgever een opstapsubsidie verstrekken. Deze subsidie heeft als doel het opdoen van werkervaring of de overgang naar een reguliere functie mogelijk te maken.
2. De opstapsubsidie bedraagt maximaal 30% van het bruto wettelijk minimumloon inclusief vakantiegeld per maand en wordt verstrekt voor een periode van maximaal zes maanden.
3. Als sprake is van aantoonbaar blijvende verminderde productiviteit, kan het college de duur van de opstapsubsidie met maximaal zes maanden verlengen. In dat geval bedraagt de subsidie maximaal 15% van het bruto wettelijk minimumloon inclusief vakantiegeld per maand.

4. De opstapsubsidie wordt uitsluitend verstrekt voor zover deze verenigbaar is met de geldende staatssteunregels.
5. De opstapsubsidie wordt voor dezelfde persoon bij dezelfde werkgever slechts eenmaal verstrekt, inclusief een eventuele verlenging als bedoeld in het derde lid.

Artikel 3.9 Proefplaats

1. Het college kan, als het dit noodzakelijk vindt, toestemming geven aan de volgende personen om met behoud van uitkering onbeloonde werkzaamheden bij een werkgever te verrichten op een proefplaats voor maximaal twee maanden. Deze periode kan éénmaal worden verlengd met maximaal één maand:
   a. de persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de wet die algemene bijstand ontvangt; of
   b. een jongere als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de wet.
2. Het doel van een proefplaats is om de overgang naar betaald werk bij een werkgever te bevorderen. Daarbij wordt de proefplaats zo kort mogelijk ingezet.
3. Het college verleent alleen toestemming voor een proefplaats als:
   a. de persoon, gelet op zijn vaardigheden en mogelijkheden, de werkzaamheden kan uitvoeren;
   b. het college verwacht dat de proefplaats de kans op arbeidsinschakeling vergroot;
   c. de proefplaats de concurrentieverhoudingen niet op een ongewenste manier beïnvloedt en niet leidt tot verdringing op de arbeidsmarkt;
   d. de persoon deze werkzaamheden niet eerder onbeloond heeft verricht bij dezelfde werkgever of diens rechtsvoorganger; en
   e. de werkgever vóór de start van de proefplaats schriftelijk heeft verklaard dat hij de persoon bij gebleken geschiktheid direct aansluitend aan de proefplaats voor ten minste zes maanden en zonder proeftijd in dienst zal nemen.
4. Het college weigert de toestemming voor een proefplaats als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de persoon:
   a. ook zonder proefplaatsing voor deze werkzaamheden kan worden aangenomen; of
   b. direct aansluitend aan de proefplaats in dienst treedt met toepassing van de forfaitaire loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d, vijfde lid, van de wet.
5. Als de werkzaamheden tijdens de proefplaats door ziekte worden onderbroken, wordt deze periode niet meegeteld bij de maximale duur, bedoeld in het eerste lid.
6. Het college kan de persoon op een proefplaats persoonlijke ondersteuning bij werk en overige voorzieningen toekennen.

Artikel 3.10 Vergoeding van de kosten van vervoer naar een voorziening of werkplek

1. Het college kan de kosten van vervoer naar een werkplek of voorziening vergoeden als de inwoner redelijkerwijs niet zelfstandig kan reizen en dit een aantoonbare belemmering vormt voor arbeidsinschakeling.
2. Het college kan hierover nadere regels vaststellen in beleidsregels. Deze regels kunnen betrekking hebben op de voorwaarden voor de vergoeding en de hoogte daarvan.

Artikel 3.11 Intermediaire activiteit

1. Het college kan een voorziening in de vorm van een intermediaire activiteit toekennen. Deze voorziening is bedoeld als vervanging van of ondersteuning bij een motorische lichaamsfunctie die door ziekte of een beperking geheel of gedeeltelijk ontbreekt.
2. Het college kan hierover nadere regels vaststellen in beleidsregels. Deze regels kunnen betrekking hebben op de voorwaarden voor de voorziening en de hoogte daarvan.

Artikel 3.12 Meeneembare voorzieningen

1. Het college kan een meeneembare voorziening toekennen, als dit nodig is voor de arbeidsinschakeling van de persoon.
2. Het college kan in beleidsregels nadere regels vaststellen over de voorwaarden waaronder een voorziening als meeneembare voorziening wordt aangemerkt.

Artikel 3.13 Werkplekaanpassing

Het college kan een voorziening toekennen voor aanpassing van de werkplek als dit nodig is voor de persoon om zijn werk uit te voeren. Over het algemeen kan daarbij elk product als een werkplekaanpassing worden aangemerkt, onder de voorwaarde dat de noodzaak en de meerwaarde voor het uitvoeren van het werk aantoonbaar zijn.

Artikel 3.14 Ondersteuning bij de taaleis

Het college ondersteunt de persoon actief bij het voldoen aan de taaleis, bedoeld in artikel 18b van de wet. Deze ondersteuning kan onder meer bestaan uit het aanbieden van een taaltraject als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, van deze verordening. Dit gebeurt voor zover een onvoldoende beheersing van de Nederlandse taal een belemmering vormt voor arbeidsinschakeling of maatschappelijke participatie.

Artikel 3.15 Ondersteuning jongeren bij arbeidsinschakeling

1. Het college kan aan jongeren ondersteuning bij arbeidsinschakeling aanbieden als bedoeld in artikel 7a van de wet.
2. Het college stemt de ondersteuning af op de specifieke situatie en het ontwikkelperspectief van de jongere. Daarbij betrekt het college in ieder geval:
   a. of de jongere beschikt over een startkwalificatie;
   b. of de jongere is ingeschreven bij het Doorstroompunt;
   c. of sprake is van belemmeringen, zoals schulden, psychische problemen of een instabiele woonsituatie;
   d. of de jongere al ondersteuning ontvangt op grond van andere wettelijke regelingen.
3. De ondersteuning is gericht op het duurzaam bereiken van een stabiele positie in werk of participatie die past bij de mogelijkheden van de jongere, al dan niet na het behalen van een startkwalificatie.

Artikel 3.15a Doelgroep jongeren

1. Het college kan aan een persoon jonger dan 27 jaar ondersteuning bij arbeidsinschakeling of een voorziening aanbieden als het college dit noodzakelijk vindt en:
   a. de persoon behoort tot de doelgroep als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet en het college van oordeel is dat het volgen van uit ’s Rijks kas bekostigd onderwijs niet mogelijk of niet passend is;
   b. het bevoegd gezag van een instelling als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs, een school voor praktijkonderwijs als bedoeld in de Wet voortgezet onderwijs 2020, of een instelling of school als bedoeld in de Wet op de expertisecentra om ondersteuning verzoekt; of
   c. de persoon initieel onderwijs volgt als bedoeld in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.
2. Het college kan een persoon jonger dan 27 jaar zonder startkwalificatie, die nog uit ’s Rijks kas bekostigd onderwijs kan volgen, doorgeleiden naar ondersteuning op grond van artikel 9.2.5 van de Wet educatie en beroepsonderwijs.
3. Ondersteuning aan een persoon als bedoeld in het eerste lid die geen startkwalificatie heeft, bestaat uit een leer-werktraject, tenzij het college van oordeel is dat een andere vorm van ondersteuning beter aansluit bij de omstandigheden van de persoon.

Artikel 3.15b Weigeringsgronden jongeren

1. Het college kan ondersteuning aan een jongere als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de wet weigeren als:
   a. de leeftijd, ontwikkeling en omstandigheden van de jongere naar het oordeel van het college niet past bij de aangeboden ondersteuning, gelet op de geldende Arbowetgeving en de beschikbare alternatieven binnen het onderwijs of de jeugdhulp;
   b. de jongere ondersteuning kan ontvangen op grond van een andere wettelijke regeling die beter aansluit bij zijn situatie.
2. Als bij een verzoek om ondersteuning het overgangsdocument ontbreekt, neemt het college contact op met de school of onderwijsinstelling. De beslistermijn wordt opgeschort totdat het document is ontvangen, maar maximaal vier weken. Het college informeert de jongere hierover. Het overgangsdocument is het document dat een school of onderwijsinstelling opstelt bij een verzoek om ondersteuning voor een jongere als bedoeld in de Wet van school naar duurzaam werk.
3. Als het overgangsdocument na afloop van de termijn, bedoeld in het tweede lid, niet is ontvangen, beoordeelt het college of op basis van de beschikbare gegevens een zorgvuldig besluit kan worden genomen.
4. Het college kan in beleidsregels vastleggen in welke situaties ondersteuning in beginsel niet wordt verleend, waaronder een richtleeftijd als ondergrens. Het college kan hiervan afwijken als de belangen van de jongere daarvoor aanleiding geven.

Artikel 3.15c Voorzieningen voor jongeren

1. Het college kan voor jongeren alle re-integratievoorzieningen inzetten die zijn genoemd in artikel 3.1 van deze verordening.
2. Naast de algemene voorzieningen kan het college voor jongeren specifiek inzetten:
   a. begeleiding bij het kiezen van een opleiding of beroepsrichting;
   b. een tijdelijke werkstage in combinatie met een leerprogramma;
   c. intensieve persoonlijke begeleiding bij de overgang naar werk;
   d. samenwerking met het Doorstroompunt bij gecombineerde onderwijs-werktrajecten;
   e. andere voorzieningen die het college noodzakelijk acht voor de arbeidsinschakeling van jongeren of ter voorbereiding daarop.

Artikel 3.15d Verzoeken van scholen en onderwijsinstellingen

1. Het college bevestigt binnen twee weken de ontvangst van een verzoek om informatie, ondersteuning of een voorziening gedaan door het bevoegd gezag van een instelling als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs, school voor praktijkonderwijs, als bedoeld in de Wet voortgezet onderwijs 2020 of een instelling of een school als bedoeld in de Wet op de expertisecentra.
2. Als de reactie op het verzoek geen beschikking is als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht, reageert het college binnen acht weken op het verzoek. Het college deelt deze reactie schriftelijk mee aan het bevoegd gezag, bedoeld in het eerste lid, en aan de persoon op wie het verzoek betrekking heeft.

Artikel 3.15e Samenwerking en regionaal programma

1. Het college werkt bij de ondersteuning van jongeren samen met scholen, het Doorstroompunt, het UWV en andere relevante partners in de regio.
2. Het college neemt deel aan het regionaal programma voor jongeren als bedoeld in de Wet van school naar duurzaam werk. De centrumgemeente Venlo is verantwoordelijk voor de regionale coördinatie van dit programma.
3. Het college kan in beleidsregels nadere regels vaststellen over de samenwerking met scholen en het Doorstroompunt. Deze regels kunnen onder meer betrekking hebben op de criteria voor aanmelding en doorverwijzing.

Hoofdstuk 4 Maatschappelijke participatie

Artikel 4.1 Maatschappelijke participatie gericht op arbeidsinschakeling

1. Het college kan een persoon die tot de doelgroep behoort ondersteunen bij maatschappelijke participatie die gericht is op arbeidsinschakeling. Deze ondersteuning kan bestaan uit een aanbod van het college als bedoeld in het tweede lid of uit ondersteuning bij een eigen initiatief van de persoon.
2. De ondersteuning bestaat uit:
   a. activiteiten of voorzieningen die gericht zijn op arbeidsinschakeling, zoals scholing, sollicitatietraining, een stage of een proefplaatsing; of
   b. het verstrekken van informatie en advies over mogelijkheden voor participatie, het motiveren en ondersteunen van de persoon bij het zetten van stappen richting arbeidsinschakeling, het wijzen op beschikbare voorzieningen en activiteiten waaraan de persoon kan deelnemen, of het wegnemen of beheersbaar maken van praktische belemmeringen die arbeidsinschakeling in de weg staan.
3. Het college biedt alleen ondersteuning als deze:
   a. bijdraagt aan de doelen van maatschappelijke participatie;
   b. noodzakelijk is, omdat de maatschappelijke participatie anders redelijkerwijs niet kan worden gerealiseerd;
   c. qua kosten in een redelijke verhouding staat tot het te verwachten resultaat;
   d. arbeidsinschakeling niet belemmert;
   e. de concurrentieverhoudingen niet beïnvloedt;
   f. niet leidt tot verdringing op de arbeidsmarkt; en
   g. waar dat relevant is, wordt afgestemd op voorzieningen op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

4. Het college stemt de aard, inhoud en duur van de ondersteuning af op de behoeften, mogelijkheden en capaciteiten van de persoon. Het college legt daarbij ook de voorwaarden en verplichtingen vast die aan de ondersteuning zijn verbonden.

Artikel 4.2 Maatschappelijke participatie niet gericht op arbeidsinschakeling

1. Het college kan een persoon die tot de doelgroep behoort ondersteunen bij maatschappelijke participatie als arbeidsinschakeling niet mogelijk is. Deze ondersteuning kan bestaan uit een aanbod van het college als bedoeld in het tweede lid of uit ondersteuning bij een eigen initiatief van de persoon.
2. De ondersteuning bestaat uit:
   a. activiteiten of voorzieningen die gericht zijn op deelname aan de samenleving en het voorkomen of doorbreken van sociaal isolement, zoals cursussen, trainingen, mantelzorg, vrijwilligerswerk of deelname aan sociale netwerken; of
   b. het verstrekken van informatie en advies over mogelijkheden voor participatie, het motiveren en ondersteunen van de persoon bij het zetten van stappen richting maatschappelijke participatie, het wijzen op bestaande initiatieven en activiteiten waaraan de persoon kan deelnemen, of het wegnemen of beheersbaar maken van praktische belemmeringen voor participatie, voor zover arbeidsinschakeling niet mogelijk is.
3. Het derde en vierde lid van artikel 4.1 van deze verordening zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4.3 Integrale beoordeling en samenwerking

1. Het college betrekt bij de beoordeling van de mogelijkheden voor maatschappelijke participatie in ieder geval de gezondheid, het sociale netwerk en de leefsituatie van de inwoner.
2. Het college werkt samen met partners op het gebied van zorg, welzijn en schuldhulpverlening om een integrale en op de inwoner afgestemde ondersteuning mogelijk te maken.

Hoofdstuk 5 Participatievoorziening beschut werk

Artikel 5 Voorziening beschut werk

1. Het college verstrekt, om de werkzaamheden als bedoeld in artikel 10b, eerste lid, van de wet mogelijk te maken, de volgende voorzieningen:
   a. aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving;
   b. opsplitsen van taken; of
   c. aanpassingen in de werkbegeleiding, het werktempo of de arbeidsduur.
2. Het college vraagt advies aan het UWV om te beoordeling of de persoon uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden heeft om te werken.
3. Het college realiseert beschut werk door een dienstbetrekking met een werkgever aan te bieden die die de benodigde begeleiding en werkplekaanpassingen kan bieden.
4. Aan personen van wie is vastgesteld dat zij uitsluitend in een beschutte werkomgeving en onder aangepaste omstandigheden kunnen werken, kan het college tot het moment waarop de dienstbetrekking als bedoeld in artikel 10b, eerste lid, van de wet begint, één of meer van de volgende voorzieningen aanbieden:
   a. arbeidsmatige dagbesteding als bedoeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   b. ondersteuning bij maatschappelijke participatie als bedoeld in hoofdstuk 4 van deze verordening;
   c. persoonlijke ondersteuning als bedoeld in artikel 3.7 van deze verordening; of
   d. schuldhulpverlening als bedoeld in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.
5. Zolang niet is voldaan aan de wettelijke taakstelling voor beschut werk, worden beschutte werkplekken toegekend op volgorde van ontvangst van de aanvraag.
6. Als het college een wachtlijst voor beschut werk hanteert, wordt de volgorde bepaald door het moment waarop de indicatie voor beschut werk is vastgesteld. Het college kan hiervan afwijken als zwaarwegende individuele omstandigheden daarvoor aanleiding geven.

Hoofdstuk 6 Loonkostensubsidie

Artikel 6.1 Vaststelling doelgroep loonkostensubsidie

1. Het college verstrekt, overeenkomstig artikel 10d van de wet, ambtshalve of op aanvraag, loonkostensubsidie aan de werkgever die voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met de persoon die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e, van de wet.
2. Een persoon behoort tot de doelgroep als is vastgesteld dat hij met voltijdse arbeid niet in staat is het wettelijk minimumloon te verdienen, maar wel mogelijkheden heeft om te werken.
3. De loonkostensubsidie heeft als doel de arbeidsinschakeling te bevorderen van personen met een verminderde loonwaarde.
4. Het college kan voor de vaststelling van de loonwaarde of de doelgroep loonkostensubsidie een externe deskundige inschakelen.
5. Het college kan de vaststelling ambtshalve uitvoeren als een werkgever voornemens is met een persoon een dienstbetrekking aan te gaan.

Artikel 6.2 Aanvraagproces loonkostensubsidie

1. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag schriftelijk. Als de aanvraag door de werkgever wordt ingediend, ontvangt de werkgever deze bevestiging. Als de aanvraag door de persoon wordt ingediend, ontvangen zowel de werkgever als de persoon een bevestiging.
2. Een aanvraag voor loonkostensubsidie van een persoon die nog niet behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, wordt ook beschouwd als een aanvraag om vast te stellen of deze persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10c, eerste lid, onderdeel a, van de wet.
3. Als voor dezelfde persoon meerdere aanvragen gelijktijdig in behandeling zijn, is de eerst ontvangen aanvraag bepalend voor de verdere procedure.
4. Als de aanvraag wordt ingediend nadat de dienstbetrekking is gestart en betrekking heeft op een persoon als bedoeld in artikel 10d, tweede lid, van de wet, stelt het college met toepassing van de praktijkroute vast of de persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie. De praktijkroute houdt in dat het college door middel van een loonwaardemeting op de werkplek vaststelt of de persoon niet in staat is het wettelijk minimumloon te verdienen. Als hiervan sprake is, meldt het college de persoon aan bij het UWV voor opname in het doelgroepenregister van de banenafspraak, zonder dat het UWV hiervoor een afzonderlijke beoordeling uitvoert;
5. Het college stelt de loonwaarde vast binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag, tenzij in overleg met de werkgever toepassing wordt gegeven aan artikel 10d, vijfde lid, van de wet.

Artikel 6.3 Proces verrekening en betaalmoment loonkostensubsidie

1. Het college wijkt af van het preferente proces voor loonkostensubsidie, zoals opgenomen in de door de Programmaraad vastgestelde procesbeschrijvingen. Deze afwijking heeft als doel herstelacties, zoals verrekeningen en terugvorderingen, zoveel mogelijk te voorkomen. De afwijking geldt uitsluitend voor de onderdelen ‘verrekening’ en ‘betaalmoment’ van het proces.
2. Op grond van het eerste lid hanteert het college het volgende administratieve proces:
   a. Proces verrekening: Het proces van verrekening is niet van toepassing, omdat de loonkostensubsidie achteraf wordt betaald. Hierdoor is verrekening niet nodig.
   b. Proces betaalmoment:
      I. De loonkostensubsidie wordt altijd achteraf betaald, ongeacht het aantal gewerkte uren en ongeacht of sprake is van vaste of variabele werkuren.
      II. De betaling vindt plaats op de laatste dinsdag van de maand die volgt op de maand waarop de loonkostensubsidie betrekking heeft.
   c. Afhankelijk van de arbeidsovereenkomst worden de loongegevens op één van de volgende manieren aangeleverd:
      I. Arbeidsovereenkomst met vaste of variabele werkuren: Zodra de loonstrook beschikbaar is, levert de werkgever deze bij voorkeur digitaal aan via de door het college aangegeven wijze; óf
      II. Arbeidsovereenkomst met een vast aantal werkuren per vier weken of maand:
         1. de looninformatie, waaronder de gewerkte uren en het SV-loon, wordt gecontroleerd aan de hand van de gegevens in de hiervoor beschikbare bronnen;
         2. Als uit de gegevens uit genoemde bronnen blijkt dat het aantal uren niet meer overeenkomt met de beschikking voor de loonkostensubsidie, geeft de uitkeringsadministratie dit door aan het college;

De werkwijze, bedoeld onder II, is alleen van toepassing op werkgevers die voor alle werknemers uit deze doelgroep met loonkostensubsidie een arbeidsovereenkomst met een vast aantal werkuren hebben. Een combinatie van de werkwijzen onder I en II bij dezelfde werkgever is niet mogelijk.

III. Het college neemt vervolgens contact op met de werkgever. Als dit aanleiding geeft tot gewijzigde afspraken, neemt het college een nieuw besluit.

Artikel 6.4 Loonwaardebepaling

1. Het college stelt de loonwaarde vast van een persoon die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, als een werkgever voornemens is met die persoon een dienstbetrekking aan te gaan als bedoeld in artikel 10d van de wet.
2. Het college gebruikt voor de vaststelling van de loonwaarde een objectieve en gevalideerde methode. Het college kan in beleidsregels vastleggen welke methode wordt toegepast. Daarbij kan het college een externe organisatie inschakelen.
3. De loonwaarde wordt per functie vastgesteld door de arbeidsproductiviteit van de persoon te vergelijken met die van een vergelijkbare werknemer zonder arbeidsbeperking.
4. Het college legt de loonwaarde vast in een beschikking. Zowel de persoon als de werkgever kan bezwaar maken tegen deze beschikking.
5. Het college herziet de loonwaarde op aanvraag of als er aanleiding is om aan te nemen dat de loonwaarde is gewijzigd. Bij beschut werk vindt een herziening in ieder geval eenmaal per drie jaar plaats.

Artikel 6.5 Hoogte en duur van de loonkostensubsidie

1. De loonkostensubsidie bedraagt het verschil tussen de vastgestelde loonwaarde en het wettelijk minimumloon, vermeerderd met een forfaitaire opslag voor werkgeverslasten, als bedoeld in artikel 10d, vierde en vijfde lid, van de wet.
2. De loonkostensubsidie wordt verstrekt zolang de persoon behoort tot de doelgroep en de dienstbetrekking voortduurt.
3. Het college trekt de beschikking voor de loonkostensubsidie in als de persoon niet langer behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie.
4. Als de dienstbetrekking vóór het einde van de subsidieperiode wordt beëindigd, eindigt de loonkostensubsidie naar evenredigheid van de duur van de dienstbetrekking.

Hoofdstuk 7 Inkomensondersteuning

Artikel 7.1 Individuele inkomenstoeslag

1. Het college verleent op aanvraag of ambtshalve een individuele inkomenstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de wet aan belanghebbende die:
   a. op de peildatum, zoals omschreven in artikel 1, eerste lid onder sub q van deze verordening, 21 jaar of ouder is en de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt;
   b. gedurende de referteperiode, zoals omschreven in artikel 1, eerste lid onder t een langdurig laag inkomen heeft gehad als bedoeld in artikel 7.1a van deze verordening;
   c. geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de wet;
   d. geen uitzicht heeft op inkomensverbetering als bedoeld in artikel 7.1b van deze verordening.
2. Een aanvraag wordt ingediend met een door het college vastgesteld formulier.
3. Aan dezelfde persoon wordt niet vaker dan eenmaal per twaalf maanden een individuele inkomenstoeslag verleend.

Artikel 7.1a Langdurig laag inkomen

Belanghebbende heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Wet als gedurende de referteperiode, zoals omschreven in artikel 1, eerste lid sub t van deze verordening, het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 110 procent van de toepasselijke bijstandsnorm.

Artikel 7.1b Geen uitzicht op inkomensverbetering

1. Van uitzicht op inkomensverbetering is in ieder geval sprake als:
   a. de persoon tijdens de referteperiode uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs heeft gevolgd;
   b. aannemelijk is dat de persoon binnen twaalf maanden na de peildatum een inkomen boven de bijstandsnorm kan verwerven.

2. Van uitzicht op inkomensverbetering is in ieder geval geen sprake als de persoon door medische of sociale omstandigheden duurzaam geen uitzicht heeft op inkomensverbetering.
   De omstandigheid dat een persoon gedurende de gehele referteperiode een uitkering heeft ontvangen en aantoonbaar aan de verplichtingen heeft voldaan, vormt een aanwijzing dat er geen uitzicht op inkomensverbetering bestaat.

Artikel 7.1c Hoogte individuele inkomenstoeslag

1. Een individuele inkomenstoeslag bedraagt per kalenderjaar in 2026:
   a. € 565 voor een alleenstaande;
   b. € 715 voor een alleenstaande ouder;
   c. € 790 voor gehuwden.
2. Als een van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoeslag als bedoeld in de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Wet, komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.
3. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de bepalend.
4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op vijf hele euro's.

Artikel 7.2 Overige inkomensondersteunende voorzieningen

Het college kan overige inkomensondersteunende voorzieningen verstrekken. Deze voorzieningen en de voorwaarden waaronder deze worden verstrekt zijn opgenomen in de beleidsregel 'Werk en Inkomen gemeente Peel en Maas'.

Hoofdstuk 8 Toezicht, handhaving en rechtmatigheid

Artikel 8.1 Beleidskader toezicht, handhaving en rechtmatigheid

1. Het college zorgt voor een rechtmatige uitvoering van de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 en deze verordening.
2. Het college voert een actief beleid op het gebied van voorlichting, dienstverlening, preventie, toezicht, controle, handhaving en het voorkomen van fraude.
3. Het college voert toezicht en handhaving uit overeenkomstig de visie en uitgangspunten die zijn opgenomen in het gemeentelijke Beleidsplan Toezicht, Handhaving en Rechtmatigheid Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld door de raad op 30 juni 2026, en het daarop gebaseerde uitvoeringsplan, zoals vastgesteld door het college op 7 juli 2026.

Artikel 8.2 Toezicht en rechtmatigheid

1. Het college onderzoekt of verstrekte uitkeringen, voorzieningen en inkomensondersteunende regelingen rechtmatig zijn verleend.
2. Het onderzoek kan betrekking hebben op de juistheid en volledigheid van gegevens die van belang zijn voor het verlenen, voortzetten, wijzigen of beëindigen van een uitkering, voorziening of inkomensondersteunende regeling.
3. Het college maakt daarbij gebruik van de bevoegdheden die zijn opgenomen in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht en andere relevante wet- en regelgeving.

Artikel 8.3 Beleidsregels handhaving en rechtmatigheid

1. Het college kan beleidsregels vaststellen over de uitvoering van de wettelijke bevoegdheden en verplichtingen op het gebied van toezicht, handhaving en rechtmatigheid.
2. De beleidsregels kunnen in ieder geval betrekking hebben op de toepassing van wettelijke verplichtingen en de gevolgen van het niet of niet volledig nakomen daarvan. Ook kunnen zij regels bevatten over misbruik en oneigenlijk gebruik, de inlichtingenplicht, terugvordering, verhaal, bestuurlijke boetes, invordering en toezicht.
3. Het college handelt daarbij binnen de kaders van de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht en de daarop gebaseerde regelgeving.

Hoofdstuk 9 maatregelen

Artikel 9.1 Doel en beginselen van de maatregel

1. Het college legt een maatregel op als een belanghebbende met recht op een uitkering verwijtbaar zijn wettelijke verplichtingen of door het college opgelegde verplichtingen niet nakomt.
2. Een maatregel heeft als doel het gedrag van de belanghebbende te corrigeren en deelname aan werk of participatie te bevorderen. Een maatregel is niet bedoeld als straf.
3. Het college past een maatregel toe met inachtneming van de beginselen van evenredigheid, maatwerk en menselijke maat, zoals bedoeld in artikel 1.3 van deze verordening.
4. Het college kan afzien van het opleggen van een maatregel als sprake is van een vergissing, beperkte verwijtbaarheid of andere omstandigheden waardoor het opleggen van een maatregel niet passend of evenredig is.
5. Het college legt geen maatregel op als elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Artikel 9.2 Toepassingsbereik

Deze verordening is van toepassing op de volgende gedragingen:

a. het niet nakomen door de belanghebbende van een verplichting voortvloeiend uit de Wet, voor zover de wet niet zelf voorziet in de gevolgen van die gedraging, met uitzondering van de artikelen 17, eerste lid, en 36b, vierde lid, van die wet;
b. het tonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
c. het niet nakomen door een belanghebbende die voor zijn levensonderhoud is aangewezen op arbeid in dienstbetrekking van een verplichting als bedoeld in artikel 13, tweede of vierde lid, van de IOAW of van een verplichting die op grond van hoofdstuk III van die wet aan de uitkering is verbonden;
d. het niet nakomen van een verplichting als bedoeld in artikel 13, tweede of vierde lid, van de IOAZ of van een verplichting die op grond van hoofdstuk III van die wet aan de uitkering is verbonden.

Artikel 9.3 Redelijke termijn bij oplegging maatregel

Het college legt een maatregel op binnen een redelijke termijn nadat het bekend is geworden met de feiten en omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een maatregel. Het gaat daarbij om feiten en omstandigheden die door de belanghebbende zijn gemeld of waarover een signaal is ontvangen uit administraties die voor het college toegankelijk zijn. Van een redelijke termijn is in ieder geval geen sprake meer als er meer dan zes maanden zijn verstreken.

Artikel 9.4 Zienswijze

1. Voordat het college een maatregel oplegt, stelt het de belanghebbende in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn mondeling of schriftelijk een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen om een maatregel op te leggen.
2. In het voornemen vermeldt het college in ieder geval:
   a. de reden voor de voorgenomen maatregel;
   b. de duur van de voorgenomen maatregel; en
   c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd.
3. Het college kan afzien van toepassing van het eerste en tweede lid als:
   a. de belanghebbende al eerder de gelegenheid heeft gehad een zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan; of
   b. de belanghebbende aangeeft geen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen.

Artikel 9.5 Inhoud

De maatregel vermeldt in ieder geval:

a. de reden van de maatregel;
b. de duur van de maatregel;
c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd; en
d. op welke wijze rekening is gehouden met de individuele omstandigheden van de belanghebbende.

Artikel 9.6 Tenuitvoerlegging

1. De maatregel wordt uitgevoerd vanaf de kalendermaand die volgt op de maand waarin deze aan de belanghebbende bekend is gemaakt.

2. Als uitvoer van de maatregel niet mogelijk is, zoals omschreven in lid 1, of als het college dit gelet op de omstandigheden van het geval niet wenselijk vindt, kan de maatregel worden uitgevoerd:
   a. over de periode waarin de gedraging heeft plaatsgevonden die aanleiding gaf tot de maatregel;
   b. vanaf de datum waarop de uitkering is toegekend; of
   c. op een later moment, maar uiterlijk binnen drie maanden na de bekendmaking van de maatregel en niet nadat het recht op uitkering is beëindigd.

Artikel 9.7 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Onder tekortschietend besef van verantwoordelijkheid wordt in ieder geval verstaan dat een belanghebbende door zijn handelen of nalaten eerder, langer of voor een hoger bedrag een beroep moet doen op bijstand. Hiervan is in ieder geval sprake als:

a. de belanghebbende voorafgaand aan de bijstandsverlening verwijtbaar algemeen geaccepteerde arbeid niet behoudt;
b. de belanghebbende nalaat tijdig een aanvraag in te dienen voor een voorliggende voorziening;
c. de belanghebbende vóór of tijdens de bijstandsverlening per maand meer dan anderhalf keer de voor hem geldende bijstandsnorm besteedt aan de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, zonder dat bijzondere omstandigheden deze uitgaven rechtvaardigen;
d. de belanghebbende vóór of tijdens de bijstandsverlening op onverantwoorde wijze inteert op zijn vermogen door vermogen weg te schenken of te besteden, terwijl dit vermogen, als het was gebruikt voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, ertoe zou hebben geleid dat gedurende een langere periode geen beroep op bijstand hoefde te worden gedaan;
e. de belanghebbende verwijtbaar geen aanspraak maakt op inkomen, vermogen of een voorliggende voorziening, of verwijtbaar afstand doet van inkomen of vermogen.

Artikel 9.8 Berekening hoogte en duur van de maatregel

1. Bij tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als bedoeld in artikel 9.7 onder a van deze verordening, bedraagt de maatregel 100% van de uitkering gedurende maximaal één maand.
2. In de gevallen bedoeld in artikel 9.7, onderdelen b tot en met e, van deze verordening bedraagt de maatregel 100% van de uitkering gedurende een periode die gelijk is aan de benadelingsperiode, met een maximum van twee maanden. Onder benadelingsperiode wordt verstaan de periode waarin als gevolg van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep op bijstand wordt gedaan.
3. Het college kan de maatregel verlagen of matigen als de persoonlijke omstandigheden van de belanghebbende, de evenredigheid of de menselijke maat daarvoor aanleiding geven. Het college legt deze afweging vast in het besluit.
4. Het college kan bij een eerste gedraging als bedoeld in artikel 9.7, onderdelen a tot en met e, afzien van het verlagen van de bijstand en volstaan met een schriftelijke waarschuwing, indien de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende daartoe aanleiding geven.
5. Het college geeft geen waarschuwing indien de belanghebbende binnen twaalf maanden voorafgaand aan de gedraging wegens een gedraging als bedoeld in artikel 9.7, onderdelen a tot en met e, een waarschuwing heeft ontvangen of een maatregel is opgelegd.
6. Als de belanghebbende binnen twaalf maanden na bekendmaking van een maatregel als bedoeld in dit artikel opnieuw tekortschietend besef van verantwoordelijkheid toont, kan het college de duur van de maatregel verdubbelen.

Artikel 9.9 Individualisering

1. Het college wijkt af van de standaard in artikel 9.8 van deze verordening als de individuele omstandigheden van de persoon daartoe aanleiding geven. Het college weegt daarbij in elk geval:
   a. de gezondheidssituatie en belastbaarheid van de persoon;
   b. de gezins- en leefsituatie, waaronder de aanwezigheid van kinderen;
   c. de mate waarin de gedraging de persoon kan worden verweten;
   d. de gevolgen van de maatregel voor de bestaanszekerheid van de persoon en zijn huisgenoten;
   e. de vraag of de gedraging verband houdt met een psychische of andere stoornis of met schuldenproblematiek.
2. Het college legt de gemaakte afweging vast in het besluit.

Artikel 9.10 Heroverweging

1. Het college beoordeelt een opgelegde maatregel ambtshalve opnieuw, uiterlijk twee maanden na het opleggen daarvan.
2. Bij deze heroverweging betrekt het college het gedrag van de persoon na het opleggen van de maatregel en diens actuele omstandigheden.
3. Het college verlaagt of beëindigt de maatregel als de persoon aantoonbaar zijn gedrag heeft verbeterd.

Artikel 9.11 Beleidsregels maatregelen

Het college kan beleidsregels vaststellen over de uitvoering en toepassing van afstemming en maatregelen. Deze beleidsregels kunnen onder meer betrekking hebben op de wijze waarop een maatregel wordt beoordeeld, de situaties waarin een maatregel wordt verlaagd of achterwege blijft en de manier waarop een maatregel wordt verrekend.

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Artikel 10.1 Hardheidsclausule en beleidsregels

1. In situaties die betrekking hebben op de uitvoering van deze verordening en waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.
2. Het college kan beleidsregels vaststellen over de uitvoering van deze verordening, voor zover daarover in deze verordening nog geen regels zijn opgenomen.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de inwoner afwijken van de bepalingen van deze verordening als toepassing daarvan leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10.2 Overgangsrecht

1. Op aanvragen ingediend vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening, blijft de op het moment van indiening geldende verordening zoals bedoeld in artikel 10.3 van deze verordening van toepassing, tenzij toepassing van deze verordening gunstiger is voor de aanvrager.
2. Op lopende re-integratietrajecten en toegekende voorzieningen blijft de op het moment van toekenning geldende regelgeving van toepassing, tenzij toepassing van deze verordening gunstiger is voor belanghebbende.
3. Op bezwaar- en beroepsprocedures die zijn aangevangen vóór de inwerkingtreding, blijft de op het moment van het primaire besluit geldende regelgeving van toepassing, tenzij toepassing van deze verordening gunstiger is voor belanghebbende.

Artikel 10.3 Intrekken bestaande verordeningen

De volgende verordeningen worden ingetrokken per 1 januari 2027:

a. Re-integratieverordening Participatiewet gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 30 oktober 2023;
b. Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 21 december 2021;
c. Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 14 oktober 2014;
d. Verordening individuele studietoeslag gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 24 oktober 2017;
e. Verordening tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 6 december 2016;
f. Verordening bestrijding misbruik en oneigenlijk gebruik Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Peel en Maas, zoals vastgesteld op 6 december 2016.

Artikel 10.4 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening werk en inkomen gemeente Peel en Maas.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van: 15 december 2026

De raad van de gemeente Peel en Maas,

de griffier,	de voorzitter,
drs. E.J.C. Apeldoorn-Feijts	B.C.M. Vostermans